

אמנה בדבר ביטול אפליה נגד נשים לצורותיה

נעשתה ביום 18 בדצמבר, 1979

נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 2 בנובמבר 1991

המדינות שהן צד באמנה זו,

ברושמן לפנייהן כי מגילת האומות המאוחדות שבה ומאשרת את האמונה בזכויות היסוד של האדם, בכבודה וביקרה של נפש האדם ובזכויות שוות לגבר ולאשה.

ברושמן לפנייהן כי ההצהרה האוניברסלית בדבר זכויות האדם מאשרת את עיקרון אי קבילותה של אפליה, ומצהירה כי כל בני אנוש נולדו בני חורין ושווים בכבוד ובזכויות, וכי כל אדם זכאי לכל הזכויות וההריוות המפורטות בה, ללא אבחנה לסוגיה, לרבות אבחנה על יסוד מין.

ברושמן לפנייהן כי על המדינות בעלות האמנה הבינלאומית בדבר זכויות האדם מוטלת החובה להבטיח את זכויותיהם השוות של גברים ונשים להנות מכל הזכויות הכלכליות, הסוציאליות, התרבותיות, האזרחיות והמדיניות.

בתינתן את דעתן לאמנות הבינלאומיות שנכרתו בחסות האומות המאוחדות והסוכנויות המיוחדות לקידום שוויון הזכויות של גברים ונשים.

בהוסיפן וברושמן לפנייהן את ההחלטות, ההצהרות וההמלצות שאימצו האומות המאוחדות והסוכנויות המיוחדות לקידום שוויון הזכויות בין גברים ונשים.

בהיותן מודאגות עם זאת, כי על אף מסמכים שונים אלה ממשיכה להתקיים אפליה נרחבת נגד נשים.

בהזכירן כי אפליה נגד נשים מפירה את עקרונות שוויון הזכויות ושמירת כבודו של אנוש, הינה מכשול להשתתפותן של נשים, בתנאים שווים לתנאי הגברים, בחיים המדיניים, הסוציאליים, הכלכליים והתרבותיים בארצותיהן, מעכבת את צמיחת הרווחה של החברה והמשפחה ומקשה על פיתוח המלא של הכוח הטמון בנשים, בשירות ארצותיהן ובשירות האנושות.

בהיותן מודאגות מכך שבמצבי עוני ניתנת לנשים גישה מועטת ביותר למוזן, בריאות, חינוך, הכשרה, אפשרויות תעסוקה וצרכים אחרים.

בהיותן משוכנעות כי כינונו של סדר כלכלי בינלאומי חדש מבוסס על יושר ועל צדק יתרום באורח משמעותי לקידום השוויון בין גברים ונשים.

בהטעימן כי עקירה של אפליה, של כל גזענות לצורותיה, אפליה גזעית, קולוניאליזם, ניאקולוניאליזם, תוקפנות, כיבוש ושלטון זרים, והתערבות בענייניהן הפנימיים של מדינות, הינה חיונית להנאה מלאה מזכויותיהם של גברים ונשים.

באשרן כי חיוק השלום והבטחון הבינלאומיים, הפגת המתח הבינלאומי, שיתוף-פעולה הדדי בין כל המדינות, בלא שים לב למשטרן הסוציאלי והכלכלי, פירוק נשק כללי ושלם, ובמיוחד פירוק נשק גרעיני בפיקוח בינלאומי קפדני ויעיל, אישור עקרונות הצדק, השוויון והתועלת ההדדית ביחסים שבין ארצות, מימוש זכותם של עמים הנתונים בשליטה זרה וקולוניאליזם ותחת כיבוש זר להגדרה עצמית ולעצמאות, וכן כיבוד הריבונות הלאומית והשלמות הטריטוריאלית, יסייעו לקידמה ולפיתוח סוציאליים, וכתוצאה מכך יתרמו להשגת השוויון המלא בין גברים ונשים.

בהיותן משוכנעות כי פיתוחה המלא והשלם של ארץ, רוחת העולם וענינו השלום, מחייבים השתתפות מרבית של נשים, בתנאים שווים לתנאי הגברים, בכל התחומים.

1 האמנה פורסמה בכתבי אמנה כרך 31, חוברת 1035, עמ' 175 מיום 15.4.93. שם מובאות גם הגירסה האנגלית וראה סעיף 30 להלן הקובע כי דין מקור שווה לנסוחיה הערבי, הסיני, האנגלי, הצרפתי, הרוסי והספרדי. ראה ההסתייגות וההצהרה בסוף פרק זה. לענין איסור הפליית נשים, ראה הפסיקה בפרק 10.22 וכן בפרק 10.12 בכרך א' לקובץ, הדן בהסכם הקיבוצי ופרשנותו וראה לענין עקרון השוויון בין המינים את חוק שווי זכויות האשה, התשי"א-1951; ס"ח 82, התשי"א, עמ' 248, וכן בג"צ 153/87, שקדיאל נ. השר לעניני דתות; פד"י כרך מ"ב (2), עמ' 221, ובג"צ 1/88, פורז נ. ראש עיריית ת"א-ינו ואח'; פד"י כרך מ"ב (2), עמ' 309, בעמ' 333, בהם נקבע כי קיימת זכות יסוד לשוויון בין המינים.

לענין אמנה בינלאומית כמקור לפרשנות, ראה בפרק 10.15.01 לעיל.